

V Štrasburgu 29. 5. 2018
COM(2018) 373 final

2018/0198 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o mechanizme riešenia právnych a administratívnych prekážok v cezhraničnom kontexte

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Jedným z hlavných cieľov Únie je podpora jej celkového harmonického rozvoja. Únia preto rozvíja a uskutočňuje akcie na posilnenie svojej hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti. Únia sa predovšetkým zameriava na znižovanie rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch [článok 174 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“)], medzi ktorými „je potrebné venovať mimoriadnu pozornosť (...) cezhraničným (...) regiónom“. Únia a štáty Európskeho združenia voľného obchodu (ďalej len „EZVO“), ktoré s ňou bezprostredne susedia, majú 40 vnútorných pozemných hraníc.

Od roku 1990 sa vďaka iniciatíve Interreg¹ finančne podporili programy cezhraničnej spolupráce v pohraničných regiónoch EÚ vrátane regiónov na hraniciach s krajinami EZVO. Financovali sa z nej tisíce projektov a iniciatív, ktoré pomohli zlepšiť európsku integráciu. Hlavné úspechy programov Interreg zahŕňajú: zvýšenú dôveru, väčšiu prepojitelnosť, zlepšenie životného prostredia, zlepšenie zdravia a hospodárskeho rastu. Právny rámec na obdobie rokov 2014 – 2020 umožnil Európskemu fondu regionálneho rozvoja (ďalej len „EFRR“) v rámci programov Interreg podporovať projekty „posilňujúce inštitucionálne kapacity verejných orgánov a zainteresovaných strán a efektívnosť verejnej správy prostredníctvom podpory právnej a administratívnej spolupráce a spolupráce medzi občanmi a inštitúciami“². V rámci iniciatívy Interreg sa od jej založenia takisto podporilo dokončenie vnútorného trhu³. V uplynulých desaťročiach pomohol európsky integračný proces pri premene pohraničných regiónov vnútri EÚ z prevažne periférnych oblastí na oblasti rastu a príležitostí. Dokončením jednotného trhu v roku 1992 sa výrazne zvýšila produktivita EÚ a znížili sa náklady zrušením colných formalít, harmonizáciou alebo vzájomným uznávaním technických predpisov a poklesom cien v dôsledku hospodárskej súťaže; obchod vo vnútri EÚ sa v priebehu 10 rokov zvýšil o 15 %; generoval sa dodatočný rast a vytvorilo sa ďalších približne 2,5 milióna pracovných miest.

Komisia však v „cezhraničnej revízii“⁴, ktorá trvala viac ako dva roky, zhromaždila dôkazy, že pohraničné regióny vo všeobecnosti dosahujú slabšie hospodárske výsledky ako iné regióny v rámci členského štátu. Prístup k verejným službám, ako sú napríklad nemocnice a

¹ Iniciatíva Interreg, takisto známa ako Európska územná spolupráca (ďalej len „EÚS“), je jedným z dvoch cieľov politiky súdržnosti a poskytuje rámec na implementáciu spoločných akcií a politickú výmenu medzi vnútroštátnymi, regionálnymi a miestnymi aktérmi z jednotlivých členských štátov. Zastrešujúcim cieľom EÚS je podporovať harmonický hospodársky, sociálny a územný rozvoj Únie ako celku. Iniciatíva Interreg je založená na troch okruhoch spolupráce: cezhraničnej (Interreg A), nadnárodnej (Interreg B) a medziregionálnej (Interreg C). V rámci iniciatívy Interreg nasledovalo po sebe päť programových období: Interreg I (1990 – 1993), Interreg II (1994 – 1999), Interreg III (2000 – 2006), Interreg IV (2007 – 2013) a Interreg V (2014 – 2020).

² Článok 7 ods. 1 písm. a) bod iv) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1299/2013 zo 17. decembra 2013 o osobitných ustanoveniach na podporu cieľa Európska územná spolupráca z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 259).

³ Body 3 a 13 oznámenia C(90) 1562/3 členským štátom, ktorým sa stanovujú usmernenia pre operačné programy, ktoré majú členské štáty zaviesť v rámci iniciatívy Spoločenstva pre pohraničné oblasti (Interreg) (Ú. v. ES C 215, 30.8.1990, s. 4).

⁴ Pozri: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/cooperation/european-territorial/cross-border/review/.

univerzity⁵, je v pohraničných regiónoch vo všeobecnosti horší. Paralelné uplatňovanie rôznych správnych a právnych systémov je často stále zložité a nákladné. Jednotlivci, podniky, orgány verejnej moci a mimovládne organizácie sa s Komisiou podelili o svoje niekedy negatívne skúsenosti s interakciou naprieč vnútornými hranicami. Komisia reagovala prijatím oznámenia „Podpora rastu a súdržnosti v pohraničných regiónoch EÚ“⁶ (ďalej len „oznámenie o pohraničných regiónoch“). V oznámení sa zdôrazňujú spôsoby, ako EÚ a jej členské štáty môžu zabezpečiť zjednodušenie a skrátenie cezhraničnej interakcie, ako aj zníženie nákladov na ňu a podporovať spoločné využívanie služieb v rámci vnútorných hraníc. Skúma sa v ňom, čo sa musí zlepšiť, aby mohli občania a podniky v pohraničných regiónoch v plnej miere využívať možnosti ponúkané na obidvoch stranách hranice. V oznámení sa navrhuje akčný plán s 10 bodmi; jeden bod sa osobitne týka právnych a administratívnych prekážok v pohraničných regiónoch⁷.

Preto je rozumné domnievať sa, že právne prekážky (najmä tie, ktoré sa týkajú zdravotníckych služieb, regulácie práce, daní, rozvoja podnikania) a prekážky spojené s rozdielmi v administratívnych kultúrach a vnútroštátnych právnych rámcoch sú príliš zložité na to, aby ich bolo možné riešiť v rámci samotných programov (keďže si vyžadovali rozhodnutia mimo štruktúry riadenia programov a projektov). Na medzivládnej, regionálnej a miestnej úrovni už existuje niekoľko účinných mechanizmov cezhraničnej spolupráce⁸.

Jedna osobitná akcia uvedená v bode 9 oznámenia o pohraničných regiónoch sa týka iniciatívy, ktorá sa začala počas luxemburského predsedníctva v roku 2015: Viaceré členské štáty uvažujú o zavedení nového nástroja na zjednodušenie cezhraničných projektov, ktorý by na dobrovoľnom základe a po odsúhlasení príslušnými orgánmi umožnil uplatňovať pravidlá, ktoré platia v jednom členskom štáte, aj v susednom členskom štáte. Vzťahovalo by sa to na osobitný projekt alebo činnosť, ktoré sú obmedzené v čase a realizované v pohraničnom regióne a ktoré iniciujú miestne a/alebo regionálne orgány verejnej moci⁹. Komisia túto prácu pozorne sleduje, súhlasí s touto koncepciou, a preto navrhuje dobrovoľný mechanizmus na riešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch.

Podrobnosti tohto návrhu sú uvedené nižšie v oddiele 5.

• **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Iniciatívou Interreg ako hlavným nástrojom financovania politiky súdržnosti sa podporujú programy cezhraničnej spolupráce v pohraničných regiónoch EÚ vrátane regiónov na hraniciach s krajinami EZVO. Ako je však stanovené v oznámení o pohraničných regiónoch, pohraničné regióny vo všeobecnosti dosahujú slabšie hospodárske výsledky než iné regióny v rámci členského štátu. Opatrenia, ktoré presahujú rámec európskeho financovania, ale dopĺňajú ďalšie financovanie EÚ v pohraničných regiónoch, sú preto potrebné, pretože tieto

⁵ „Územia s osobitnými zemepisnými vlastnosťami“, Európska komisia, GR REGIO (2009), pracovný dokument č.: 02/2009: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/working-papers/2009/territories-with-specific-geographical-features.

⁶ Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu „Podpora rastu a súdržnosti v pohraničných regiónoch EÚ“ – COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

⁷ Prekážkou v pohraničnom regióne v rámci tohto oznámenia nie je iba obmedzenie voľného pohybu, ako stanovil Európsky súdny dvor, ale aj zákon, právny predpis alebo administratívny postup, ktorý bráni inherentnému potenciálu pohraničného regiónu pri cezhraničnej interakcii.

⁸ Ďalšie informácie sú uvedené v dokumente SWD(2017) 307 final, bod 3.1, s. 24, 25, 32, 36 a 48.

⁹ Podkladový dokument pre neformálne zasadnutie ministrov o územnej súdržnosti počas luxemburského predsedníctva sa nachádza na: <http://www.aménagement-territoire.public.lu/fr/eu-presidency/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-26-27-November-2015-Luxembourg-City.html#>; pozri aj SWD(2017) 307 final, bod 3.9, s. 49 – 50.

pretrvávajúce ťažkosti nemožno riešiť prostredníctvom financovania a investícií, ako je samotná iniciatíva Interreg.

Mechanizmus na riešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch je preto nevyhnutným doplnkom jednak k finančnej podpore v rámci programov Interreg, ako aj k inštitucionálnej podpore, akou sú európske zoskupenia územnej spolupráce¹⁰, keďže tieto zoskupenia nemajú legislatívne právomoci na prekonanie právnych prekážok¹¹.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Ako sa uvádza vyššie, politika súdržnosti a jednotný trh sa navzájom podporujú. Mechanizmom, ktorý sa má zriadiť podľa tohto nariadenia, by sa prispelo k cieľom oznámenia o pohraničných regiónoch a podporil by sa potenciál pohraničných regiónov, ktorý je čiastočne nevyužitý z dôvodu rozdielných právnych systémov. V nedávnej štúdii, ktorú si zmluvne objednala Komisia¹², o hospodárskom vplyve prekážok v pohraničných regiónoch na HDP a úroveň zamestnanosti v pohraničných regiónoch s pozemnou hranicou vnútri Únie sa odhaduje, že aj keby sa odstránilo iba 20 % existujúcich prekážok, pohraničné regióny by zvýšili svoje HDP o 2 %. Mechanizmus na riešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch preto predstavuje nevyhnutný doplnok k fungovaniu vnútorného trhu, ktorý je hlavným cieľom Únie (článok 3 ZEÚ a článok 3 ods. 1 písm. b) ZFEÚ)¹³.

Ustanovenia v tomto návrhu o právnej ochrane osôb s pobytom v cezhraničnom regióne, ktoré sa považujú za poškodené konaním alebo opomenutím vyplývajúcim z uplatňovania mechanizmu zo strany orgánov, sa týkajú predovšetkým správneho/verejného práva a nemajú vplyv na existujúce právo EÚ o riešení kolíznych noriem¹⁴, pretože uvedené právo EÚ sa týka len občianskeho práva. Toto právo nie je týmto nariadením dotknuté (takéto právo EÚ sa môže uplatňovať na spory týkajúce sa zmluvných alebo mimozmluvných záležitostí).

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

V treťom pododseku článku 175 ZFEÚ sa stanovuje možnosť rozhodnúť o osobitných opatreniach mimo fondov uvedených v prvom pododseku uvedeného článku, a tým dosiahnuť

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 z 5. júla 2006 o Európskom zoskupení územnej spolupráce (EZÚS). (Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 19).

¹¹ Pozri článok 7 ods. 4 prvý pododsek nariadenia (ES) č. 1082/2006.

¹² Politecnico di Milano (2017) „Vyčíslenie účinkov právnych a administratívnych prekážok v pohraničných regiónoch s pozemnou hranicou“; pozri COM(2017) 534 final, s. 6; ďalšie informácie sú uvedené v jeho sprievodnom dokumente SWD(2017) 307 final, bod 2.2, s. 20 – 22.

¹³ Pozri aj 9. odôvodnenie preambuly ZEÚ (doplnené **tučné** písmo): „ROZHODNUTÍ podporovať hospodársky a sociálny pokrok svojich národov so zreteľom na zásady trvalo udržateľného rozvoja a v rámci **fungovania vnútorného trhu a posilnenia súdržnosti** a ochrany životného prostredia a uskutočňovať politiku tak, aby bol rozvoj hospodárskej integrácie sprevádzaný súčasným pokrokom v iných oblastiach,...“.

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1) (**„prepracované znenie nariadenia Brusel I“**), nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1) (**„Brusel II“**), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (**Rím I**), (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6), a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (**Rím II**) (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40).

cieľ sociálnej a hospodárskej súdržnosti uvedený v ZFEÚ. Harmonický rozvoj celého územia Spoločenstva a väčšia hospodárska, sociálna a územná súdržnosť znamenajú intenzívnejšiu územnú spoluprácu. Na tento účel je vhodné prijať opatrenia na zlepšenie podmienok vykonávania akcií územnej spolupráce.

- **Subsidiarita**

Podmienky územnej spolupráce by sa mali vytvoriť v súlade so zásadou subsidiarity zakotvenou v článku 5 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „ZEÚ“). V záujme riešenia právnych prekážok v pohraničných regiónoch podnikli členské štáty individuálne, dvojstranné a dokonca mnohostranné iniciatívy. Uvedené mechanizmy však neexistujú vo všetkých členských štátoch alebo nie pre všetky hranice daného členského štátu. Financovanie (hlavne programy Interreg) a právne nástroje (najmä EZÚS) poskytované na úrovni EÚ zatiaľ nestačia na vyriešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch v celej EÚ. Ciele navrhovaného opatrenia teda členské štáty nemôžu dostatočne dosiahnuť na centrálnej úrovni ani na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodu rozsahu alebo účinkov navrhovaného opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Preto je potrebné ďalšie opatrenie zo strany zákonodarcu Únie.

Proporcionalita

Podľa zásady proporcionality stanovenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ by obsah a forma opatrenia EÚ nemali prekračovať rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmlúv. Použitie osobitného mechanizmu zriadeného podľa tohto nariadenia je dobrovoľné. Členský štát na konkrétnej hranici s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi sa môže rozhodnúť pokračovať v riešení právnych prekážok v konkrétnom cezhraničnom regióne podľa účinných mechanizmov, ktoré zriadil na vnútroštátnej úrovni alebo ktoré zriadil formálne alebo neformálne spolu s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi. V tomto prípade sa môže rozhodnúť, že mechanizmus zriadený podľa tohto nariadenia nepoužije. Podobne sa môže členský štát na konkrétnej hranici s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi rozhodnúť, že sa pripojí k existujúcemu účinnému mechanizmu, ktorý formálne alebo neformálne zriadi jeden alebo viaceré susediace členské štáty. Ak mu uvedený mechanizmus umožní pripojiť sa, aj v tomto prípade sa môže rozhodnúť, že mechanizmus zriadený podľa tohto nariadenia nepoužije. Toto nariadenie preto neprekračuje rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie jeho cieľov pre cezhraničné regióny, pre ktoré členské štáty nemajú zavedené účinné mechanizmy na riešenie právnych prekážok.

- **Výber nástroja**

Ako je stanovené vyššie v oddiele 1, v záujme riešenia právnych prekážok v pohraničných regiónoch podnikli členské štáty individuálne, dvojstranné a dokonca mnohostranné iniciatívy.

Nariadením sa stanovujú povinnosti členských štátov zriadiť na hranici so susediacim členským štátom mechanizmus na riešenie právnych prekážok v spoločnom cezhraničnom regióne a zároveň im umožniť zavedenie ďalších účinných mechanizmov.

Odporúčanie by nebolo najúčinnnejším nástrojom, pretože odporúčania nie sú záväzné (pozri piaty odsek článku 288 ZFEÚ).

Najúčinnnejším nástrojom by nebola ani smernica, pretože je síce záväzná vo vzťahu k výsledku, ktorý sa má dosiahnuť, pre každý členský štát, ktorému je určená, vnútroštátnym orgánom však ponecháva voľbu formy a metód (pozri tretí odsek článku 288 ZFEÚ). Ako sa

uvádza v oddiele 3.2 oznámenia o pohraničných regiónoch, transpozíciou smernice EÚ v dvoch susediacich členských štátoch sa môžu vytvoriť dva rozdielne systémy v rámci vnútorných hraníc. Výsledkom môže byť zložitost' – a niekedy aj právna neistota – a zvýšenie nákladov¹⁵. Tento návrh je presne určený pre mechanizmus na zavedenie metódy na úrovni EÚ, pretože inú metódu si stanovilo len niekoľko členských štátov. Smernicou by sa preto v pohraničných regiónoch mohli vytvárať nové rozdiely.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU, ZÁKLADNÉ PRÁVA

- **Retrospektívne hodnotenia/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuplatňuje sa: nová legislatíva

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Koncepcia cezhraničnej politiky vychádza najskôr z práce, ktorú v roku 2015 uskutočnilo luxemburské predsedníctvo Rady, čo viedlo k vytvoreniu neformálnej pracovnej skupiny členských štátov, ktorá sa odvtedy pravidelne stretáva. Neformálna pracovná skupina preskúmala možnosti na uľahčenie riešenia pretrvávajúcich prekážok v pohraničných regiónoch, najmä pri realizácii cezhraničných projektov. Táto skupina sformulovala pojem uplatňovania pravidiel (zákony, predpisy, normy) jedného členského štátu cezhranične v susediacom členskom štáte. Na stretnutiach skupiny sa obvykle zúčastňuje 10 až 15 členských štátov. Takisto boli aktívne zoskupenia členských štátov, najmä Hospodárska únia Benelux a Severská rada ministrov.

Iné zainteresované strany, najmä pohraničné regióny a inštitúcie, takýto nástroj žiadajú už dlho. Obzvlášť to bolo viditeľné počas cezhraničnej revízie, ktorú uskutočnilo GR REGIO v rokoch 2015 až 2017. Počas tejto revízie sa uskutočnila verejná konzultácia vo všetkých úradných jazykoch EÚ, v rámci ktorej bolo prijatých viac ako 620 odpovedí. Na otázku spojenú s potenciálnym riešením problémov v pohraničných regiónoch niekoľko respondentov výslovne požiadalo Komisiu, aby sa pri vykonávaní vnútroštátnych/regiónálnych právnych predpisov v pohraničných regiónoch snažila podporiť väčšiu flexibilitu. Niekoľkokrát bola navrhnutá myšlienka „oslobodenia“ pohraničného regiónu od vnútroštátnych právnych predpisov alebo ich prispôsobenia podmienkam pohraničných regiónov.

A v poslednom rade sa v návrhoch stanovísk Výboru regiónov a Európskeho parlamentu k oznámeniu „Podpora rastu a súdržnosti v pohraničných regiónoch EÚ“ osobitne víta návrh na vytvorenie takéhoto nástroja. Obe stanoviská sa prijímú v lete v roku 2018.

- **Posúdenie vplyvu**

Vplyv a európska pridaná hodnota programov iniciatívy Interreg sú všeobecne uznávané. V mnohých prípadoch však cezhraničné prekážky (najmä v súvislosti so zdravotníckymi službami, reguláciou práce, miestnou verejnou dopravou a rozvojom podnikania) vyplývajú z rozdielov v administratívnych postupoch a vnútroštátnych právnych rámcoch. Tieto prekážky je náročné riešiť iba v rámci programov, pretože vyžadujú rozhodnutia nad rámec programových štruktúr.

¹⁵ Napríklad smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní obsahuje 19 prípadov, keď sa uplatňujú minimálne normy, napríklad pri stanovovaní konkrétnych lehôt. Vytvára sa tak 19 potenciálnych situácií, keď by sa cezhraničné verejné obstarávanie mohlo výrazne skomplikovať, pretože niektoré členské štáty budú uplatňovať dlhšie lehoty než iné.

S cieľom riešiť tento problém luxemburské predsedníctvo a niekoľko členských štátov preskúmali v roku 2015 možnosť používania pravidiel jedného členského štátu v susediacom členskom štáte. Komisia navrhuje, aby sa takéto riešenia uľahčili prostredníctvom štandardného právneho nástroja.

Existujú dve možnosti: európsky cezhraničný záväzok (ďalej len „záväzok“) (ktorý sám osebe umožňuje výnimku z bežných pravidiel) alebo európske cezhraničné vyhlásenie (ďalej len „vyhlásenie“) (signatári sa formálne zaväzujú prijať právne predpisy na zmenu bežných pravidiel). Mechanizmus:

- zostane dobrovoľný: členské štáty sa môžu rozhodnúť pre tento mechanizmus alebo použiť iné účinné mechanizmy na riešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch,
- sa bude zameriavať na pozemné hranice vo vnútri EÚ a súčasne umožní členským štátom uplatňovať mechanizmus aj na námorné a vonkajšie hranice,
- bude zahŕňať projekty pre akúkoľvek časť infraštruktúry s vplyvom v cezhraničnom regióne alebo akúkoľvek službu všeobecného hospodárskeho záujmu poskytovanú v cezhraničnom regióne.

Ak by sa vyriešilo 20 % existujúcich právnych a administratívnych prekážok zistených na vnútorných hraniciach, pohraničné regióny by zvýšili svoj HDP o 2 %. Záväzok k tomu prispieva tým, že poskytuje bezplatný právny rámec na zníženie nákladov a časovej prípravy určitých cezhraničných projektov.

Tento rámec by pri realizovaní cezhraničných projektov pomohol vyriešiť niektoré zložité otázky, ktoré si vyžadujú veľké náklady. Nejde však o „univerzálne riešenie“, členským štátom sa skôr poskytuje možnosť navrhnúť riešenia, ktoré najlepšie vyhovujú regionálnemu kontextu.

- **Zjednodušenie**

Neuplatňuje sa: nová legislatíva

- **Základné práva**

Podľa článku 6 Zmluvy o Európskej únii Únia uznáva práva, slobody a zásady uvedené v Charte základných práv Európskej únie, ktorá má rovnakú právnu silu ako zmluvy. Okrem toho základné práva tak, ako sú zaručené Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ako vyplývajú zo spoločných ústavných tradícií členských štátov, predstavujú všeobecné zásady práva EÚ.

Tento návrh sa týka právneho mechanizmu na riešenie právnych prekážok na hraniciach, a preto je určený hlavne orgánom členských štátov. Z dohodnutých riešení by mali mať prospech ľudia. Riešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch podľa tohto návrhu by malo pomôcť ľuďom, ktorí žijú v pohraničných regiónoch, využívať ich základné práva. Týka sa to predovšetkým práva na ochranu osobných údajov (článok 8), práva na vzdelanie vrátane prístupu k odbornej príprave a ďalšiemu vzdelávaniu (článok 14), slobody voľby povolania a práva na zamestnanie (článok 15), najmä slobody hľadať zamestnanie, pracovať, uplatňovať právo usadiť sa a poskytovať služby v ktoromkoľvek členskom štáte; slobody podnikania (článok 16); prístupu k sociálnemu zabezpečeniu a sociálnej pomoci (článok 34); prístupu k zdravotnej starostlivosti (článok 35) a prístupu k službám všeobecného hospodárskeho záujmu (článok 36).

Návrh preto zahŕňa aj otázku účinnej právnej ochrany osôb v pohraničných regiónoch.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Predpokladá sa, že súčasný návrh nebude mať okamžitý vplyv na rozpočet, keďže sa ním má zriadiť mechanizmus, a nie finančný nástroj.

Zapojenie pohraničného kontaktného miesta (ďalej len „PKM“) zriadeného v rámci Komisie takisto nemá okamžitý vplyv na rozpočet, keďže už bolo zriadené a boli mu pridelení vlastní zamestnanci.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Podobne ako pri akomkoľvek inom nariadení EÚ, navrhované nariadenie bude záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch. V článku 291 ods. 1 ZFEÚ sa od členských štátov vyžaduje, aby prijali všetky opatrenia vnútroštátneho práva potrebné na vykonanie právne záväzných aktov Únie. Ako je stanovené v oddiele 3.2 oznámenia o pohraničných regiónoch, dokonca aj keď existujú európske právne predpisy, majú členské štáty stále určitý stupeň pružnosti a diskrečnej právomoci, pokiaľ ide o spôsob, akým uplatňujú právne predpisy vo svojich vnútroštátnych systémoch, a o podrobné pravidlá vykonávania nariadení EÚ. Keď sa však v rámci vnútorných hraníc stretávajú dva rôzne systémy, výsledkom môže byť zložitosť – a niekedy dokonca k právnej neistote – a môže to zvýšiť náklady. Preto sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie. Podľa článku 291 ods. 2 ZFEÚ sa navrhovaným nariadením môžu Komisii zveriť vykonávacie právomoci. Podobne ako pri metóde na kontrolu vykonávania iných právnych nástrojov na úrovni EÚ¹⁶ sa tento návrh obmedzuje na to, že od členských štátov vyžaduje, aby Komisii oznámili svoje vnútroštátne vykonávacie pravidlá, a tým Komisii umožnili posúdiť, či sa týmito vnútroštátnymi pravidlami vykonáva toto nariadenie účinne.

Komisia by mala v súlade s programom lepšej právnej regulácie¹⁷ zhodnotiť existujúce právne predpisy a posúdiť, či sa mechanizmus zriadený podľa navrhovaného nariadenia ukázal ako ďalší účinný nástroj na riešenie právnych prekážok v pohraničných regiónoch. Navrhuje sa preto, aby Komisia, podobne ako pri EZÚS, do 5 rokov od uplatňovania navrhovaného nariadenia predložila Európskemu parlamentu, Rade a Výboru regiónov správu o uplatňovaní navrhovaného nariadenia, v ktorej použije ukazovatele na hodnotenie jeho účinnosti, efektívnosti, relevantnosti, európskej pridanej hodnoty a priestoru na zjednodušenie.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Kapitola 1 – Všeobecné ustanovenia (články 1 až 7)

V hlave 1 sa stanovuje predmet úpravy a rozsah pôsobnosti nariadenia, vymedzenie pojmov a objasnenia, voľba členských štátov, pokiaľ ide o to, či použiť mechanizmus zriadený podľa tohto návrhu, národné a regionálne cezhraničné koordinačné miesta v rámci záväzku v členských štátoch a koordinačné miesto na úrovni EÚ.

¹⁶ Pozri článok 16 tretí pododsek nariadenia (ES) č. 1082/2006: „Členský štát predloží Komisii všetky ustanovenia prijaté podľa tohto článku, ako aj všetky ich zmeny.“

¹⁷ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade a Rade „Lepšia právna regulácia: Dosahovanie lepších výsledkov v záujme silnejšej Únie“ – COM(2016) 615 final, 14.9.2016.

Predmetom úpravy (**článok 1**) je mechanizmus uplatňovania právnych ustanovení zo susediaceho členského štátu, pokiaľ ide o spoločný cezhraničný región, v danom členskom štáte, ak by uplatňovanie jeho vlastných právnych predpisov predstavovalo právnu prekážku pre realizáciu spoločného projektu (čo by mohla byť časť infraštruktúry alebo akákoľvek služba všeobecného hospodárskeho záujmu).

Tento mechanizmus pozostáva z uzatvorenia európskeho cezhraničného záväzku (ďalej len „záväzok“), ktorý je samovykonávací, alebo európskeho cezhraničného vyhlásenia (ďalej len „vyhlásenie“), ktoré si vyžaduje ďalší legislatívny postup v členskom štáte.

Rozsah pôsobnosti navrhovaného nariadenia (**článok 2**) sa vzťahuje na regióny so spoločnou hranicou na pozemných hraniciach. Na základe dôkazov zhromaždených v rámci cezhraničnej revízie a uvedených v oznámení o pohraničných regiónoch sa s právnymi prekážkami stretávajú prevažne osoby uskutočňujúce interakcie na pozemných hraniciach, pretože ľudia prekračujú hranice denne alebo týždenne kvôli práci, vzdelávaniu, nakupovaniu alebo využívaniu zariadení a služieb všeobecného hospodárskeho záujmu, alebo ich kombináciám.

V **článku 3** sa uvádza vymedzenie pojmov potrebné na vykonávanie navrhovaného nariadenia, ako aj niektoré objasnenia, najmä pokiaľ ide o členské štáty s viacerými územnými celkami s legislatívnymi právomocami, s cieľom zaručiť, aby mohli všetky príslušné úrovne daného členského štátu v prípade potreby zmeniť právne prekážky v rámci svojej právomoci.

Členské štáty sa na účely dodržania zásady subsidiarity môžu rozhodnúť pre mechanizmus zriadený podľa navrhovaného nariadenia alebo môžu pokračovať v používaní iných účinných mechanizmov na riešenie právnych prekážok, alebo sa v prípade niektorých hraníc môžu pripojiť k iným účinným mechanizmom (**článok 4**). Väčšina členských štátov bude pravdepodobne musieť najprv prijať právny predpis, ktorý umožní príslušným orgánom uzatvoriť záväzok, čím by sa na základe jeho uzatvorenia umožnilo členskému štátu „pretiahnuť cez hranice“ právne ustanovenia zo susediaceho členského štátu, čím by sa odchyľil od svojich „bežne“ platných vnútroštátnych pravidiel. Niektoré členské štáty môžu svojim príslušným orgánom umožniť iba to, aby podpísali vyhlásenie, ktorým by sa zaviazali k prijatiu právnej úpravy s cieľom odchyliť sa formálnym legislatívnym aktom od „bežne“ platných vnútroštátnych pravidiel. V prípade samovykonávacieho záväzku „bežne“ platné vnútroštátne pravidlá zostávajú, záväzkom sa však vytvorí výnimka. V prípade vyhlásenia sa „bežne“ platné vnútroštátne pravidlá formálne zmenia tak, aby umožňovali výslovnú výnimku.

Členské štáty, ktoré sa rozhodli pre mechanizmus zriadený podľa navrhovaného nariadenia, sú povinné zriadiť národné alebo v prípade federálnych štátov regionálne cezhraničné koordinačné miesta (**článok 5**). A napokon sa v **článku 6** uvádza zoznam úloh koordinačného miesta na úrovni EÚ uvedeného v oznámení o pohraničných regiónoch a už zriadeného v rámci Generálneho riaditeľstva Komisie pre regionálnu a mestskú politiku. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia sa **článkom 7** udeľujú Komisii vykonávacie právomoci v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹⁸, pokiaľ ide o vytvorenie databázy a pravidiel týkajúcich sa jej údržby, ochranu údajov a model, ktorý sa má použiť v prípade, keď sa cezhraničným koordinačným miestam predkladajú informácie o vykonávaní a používaní mechanizmu. Databáza musí byť v súlade s

¹⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

ustanoveniami o ochrane údajov podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹⁹.

Hlava 2 – Postup pri uzatváraní záväzku alebo vyhlásenia (články 8 až 17)

Postup pri uzatváraní záväzku alebo vyhlásenia spočíva v príprave a predložení dokumentu s iniciatívou (**články 8 a 9**), ktorý vypracuje „iniciátor“, predbežnej analýzy zo strany členského štátu, ktorá je potrebná na to, aby sa umožnilo „pretiahnuť cez hranice“ právne ustanovenia susediaceho členského štátu (**články 10 a 11**), vo vypracovaní návrhu záväzku alebo vyhlásenia, ktoré sa majú uzatvoriť (**články 12 až 15**) a napokon uzatvorenie záväzku alebo vyhlásenia a jeho podpísania príslušnými orgánmi oboch členských štátov (**články 16 a 17**).

Konkrétnejšie sa v **článku 8** stanovuje, kto môže byť „iniciátorom“: a) verejný alebo súkromný orgán zodpovedný za iniciovanie spoločného projektu alebo za jeho iniciovanie aj realizáciu (napr. spoločnosť organizujúca verejnú dopravu v Štrasburgu, ktorá plánuje rozšíriť električkovú trať cez hranice do nemeckého mesta Kehl); alebo b) jeden alebo viaceré miestne alebo regionálne orgány nachádzajúce sa v danom cezhraničnom regióne alebo vykonávajúce verejnú moc v uvedenom cezhraničnom regióne (napríklad mesto Štrasburg alebo medzikomunitná štruktúra Strasbourg Eurométropole alebo mesta Kehl); alebo c) orgán s právnou subjektivitou alebo bez nej, zriadený pre cezhraničnú spoluprácu, ktorý sa nachádza v danom cezhraničnom regióne alebo ho aspoň čiastočne pokrýva vrátane európskych zoskupení územnej spolupráce podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006, euroregiónov, oblastí Euregio a podobných orgánov (napr. EZÚS Eurodistrikt Štrasburg-Ortenau); alebo d) organizácia zriadená v mene cezhraničných regiónov s cieľom presadzovať záujmy cezhraničných území a uľahčiť vytváranie sietí účastníkov a výmena skúseností, ako napríklad Združenie európskych pohraničných regiónov *Mission Opérationnelle Transfrontalière* alebo Stredoeurópska služba pre cezhraničné iniciatívy; alebo e) niekoľko subjektov uvedených v písmenách a) až d) spoločne.

Iniciátor pripraví dokument s iniciatívou obsahujúci prvky uvedené v **článku 9**. Výnimka z „bežne“ platného vnútroštátneho práva sa obmedzuje na prísne minimum, pokiaľ ide o územie, na ktoré sa vzťahuje, ako aj jej trvanie.

Kľúčovými aktérmi v členských štátoch, ktoré požiadali o záväzky alebo vyhlásenie, sú príslušné národné alebo regionálne cezhraničné koordinačné miesta, ktoré budú spolupracovať so všetkými príslušnými orgánmi v členskom štáte a ich partnermi v susediacom členskom štáte (**články 10 a 11**). Cezhraničné koordinačné miesto musí v rámci určitej lehoty reagovať a rozhodnúť o tom, či začne postup vedúci k uzatvoreniu záväzku alebo vyhlásenia, či je právna prekážka „reálna“ a či sa pri jednej alebo viacerých právnych prekážkach našlo riešenie, ktoré by sa mohlo použiť. Od iniciátora sa môže vyžadovať revízia alebo doplnenie jeho dokumentu (**článok 12**).

Len čo sa bude dokument s iniciatívou považovať za úplný, cezhraničné koordinačné miesto musí pripraviť návrh záväzku alebo vyhlásenia a opäť v rámci určitej lehoty dosiahnuť dohodu o znení s druhým členským štátom (**články 13 až 15**) a nakoniec ho uzatvoriť (**články 16 a 17**). V podpísanom záväzku alebo vyhlásení sa musia stanoviť prvky uvedené v článku 14 ods. 1. Podpísaný záväzok alebo vyhlásenie sa musí zaslať nielen iniciátorovi, ale aj

¹⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

cezhraničnému koordinačnému miestu susediaceho členského štátu, príslušnému orgánu jeho vlastného členského štátu, koordinačnému miestu EÚ a orgánu alebo subjektu, ktorý zaväzujúci členský štát poveril oficiálnym uverejnením (**článok 17 ods. 2 písm. e)**).

Kapitola 3 - Vykonávanie a monitorovanie záväzkov alebo vyhlásení (články 18 až 20)

Záväzok sa podľa potreby vykonáva zmenou existujúcich administratívnych aktov na základe „bežne“ platného práva alebo prijatím nových administratívnych aktov na základe práva „pretiahnutého cez hranice“ (**článok 18**). Ak je každý z viacerých orgánov príslušný pre rôzne aspekty zložitej právnej prekážky, k záväzku sa musí doložiť časový harmonogram pre každý z nich. Pri dodržiavaní zásady subsidiarity sa prijatie a postúpenie týchto zmenených alebo nových administratívnych aktov musí riadiť vnútroštátnym právom o administratívnych postupoch (**článok 18 ods. 5**).

Vyhlásenie sa musí vykonať prostredníctvom jedného alebo viacerých predložení návrhov príslušnému legislatívnemu orgánu s cieľom zmeniť vnútroštátne právne predpisy tak, aby zahŕňali potrebné výnimky (**článok 19**).

V oboch prípadoch platí, že po tom, ako sa naplánujú a zrealizujú všetky kroky, cezhraničné koordinačné miesto musí informovať svojho partnera v druhom členskom štáte a koordinačné miesto EÚ (**článok 18 ods. 4 a ods. 5 a článok 19 ods. 6 a ods. 7**).

Členské štáty môžu rozhodnúť, že cezhraničné koordinačné miesto v rámci záväzku môže pripomenúť príslušnému orgánu dodržiavanie lehôt a časových harmonogramov uvedených v článku 14 ods. 3 a článku 18 ods. 1 a môže informovať orgán vykonávajúci dohľad nad príslušným zaväzujúcim orgánom alebo príslušného člena vlády o nedodržiavaných lehotách alebo časových harmonogramoch stanovených v danom záväzku alebo vyhlásení (**článok 6 ods. 2 písm. e**).

Členské štáty by mali rozhodnúť, ktoré orgány budú monitorovať dodržiavanie daného záväzku a zmenených ustanovení prijatých podľa vyhlásenia (**článok 20**). Na základe administratívnych aktov by sa malo monitorovať dodržiavanie povinností a práv ich adresátov. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či sa takéto monitorovanie zverí orgánom členského štátu, ktorý preniesol svoje právne ustanovenia, pretože uvedené orgány sú lepšie oboznámené s uvedenými pravidlami, alebo sa zverí orgánom členského štátu, v ktorom sa uvedené predpisy uplatňujú, pretože uvedené orgány sú lepšie oboznámené so zvyšným právnym systémom zaväzujúcich členských štátov a právom, ktorým sa riadia adresáti.

Kapitola 4 – Právna ochrana v rámci záväzku a vyhlásenia (články 21 a 22)

Na základe skúseností pri rokovaní o nariadení o EZÚS a v reakcii na osobitné obavy niektorých členských štátov je vhodné riešiť otázku právnej ochrany osôb s pobytom v cezhraničnom regióne, ktoré sa v rámci záväzku alebo vyhlásenia považujú za poškodené konaním alebo opomenutím vyplývajúcim z uplatňovania právneho ustanovenia iného členského štátu zo strany orgánov (**článok 21 ods. 1**).

V prípade záväzkov aj vyhlásení sa právo susediaceho členského štátu uplatňuje v zaväzujúcom členskom štáte tak, ako je začlenené do jeho vlastných právnych predpisov, a právna ochrana by preto mala patriť pod súdy zaväzujúcich členských štátov, a to aj v prípade, keď majú osoby oprávnený pobyt v prenášajúcom členskom štáte. To isté by malo platiť pre právny prostriedok nápravy voči členskému štátu, ktorého administratívny akt je

napadnutý (**článok 21 ods. 2**). Napríklad administratívny akt umožňujúci prevádzku električiek na nemeckom území podľa francúzskeho práva by mal byť napadnutý iba na nemeckých súdoch.

Na právny prostriedok nápravy proti monitorovaniu uplatňovania záväzku a vyhlásenia by sa mal vzťahovať iný prístup. Keď orgán susediaceho členského štátu (napr. Francúzsko) súhlasil s monitorovaním uplatňovania zmeneného práva v Nemecku (prostredníctvom začlenenia francúzskych ustanovení a odchýlenia sa od „bežne“ platných nemeckých ustanovení) a môže konať v súvislosti s osobami s pobytom v cezhraničnej oblasti vo svojom vlastnom mene, príslušnými súdmi sú súdy členského štátu, v ktorom majú tieto osoby oprávnený pobyt (článok 22 ods. 1). Teda ak francúzsky orgán môže prijať vo svojom vlastnom mene administratívny akt určený prevádzkovateľovi električiek, ktorý má oprávnený pobyt vo Francúzsku (s uvedením, že prevádzkovateľ električiek nedodržiava francúzske právo v oblasti technických požiadaviek pre elektrické signály na nemeckom území), potom sú príslušné francúzske súdy. Ak však príslušný prenášajúci orgán nemôže konať vo svojom vlastnom mene, ale iba v mene príslušného zaväzujúceho orgánu, príslušnými súdmi sú súdy zaväzujúceho členského štátu bez ohľadu na oprávnený pobyt osoby (**článok 22 ods. 2**). Ak teda francúzsky orgán monitoruje dodržiavanie francúzskeho práva, ale administratívny akt je v mene nemeckého orgánu, potom sú príslušné nemecké súdy.

Kapitola 5 – Vykonávanie a záverečné ustanovenia (články 23 až 26)

S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o výmenu informácií medzi cezhraničnými koordinačnými miestami a Komisiou prostredníctvom databázy, ktorú zriadila a vedie Komisia, by sa vykonávacie právomoci mali udeľovať v súlade s právnymi predpismi o postupe výboru. Na praktické a koordinačné účely to bude „Koordinačný výbor pre európske štrukturálne a investičné fondy“ (**článok 23**).

V záverečných ustanoveniach²⁰ sa stanovuje povinnosť členských štátov vytvoriť vnútroštátne ustanovenia potrebné na zabezpečenie účinného uplatňovania navrhovaného nariadenia (**článok 24 ods. 1**) a do jedného roka od nadobudnutia účinnosti navrhovaného nariadenia informovať Komisiu o týchto vnútroštátnych vykonávacích pravidlách aj o zriadení národných alebo regionálnych cezhraničných koordinačných miest (**článok 24 ods. 2**).

Keďže v uvedených ustanoveniach sa spresní, na ktoré pohraničné regióny daného členského štátu sa tento mechanizmus vzťahuje, Komisia bude schopná posúdiť, či v prípade hraníc, ktoré sa neuvádzajú, sa členský štát rozhodol pre iný mechanizmus. Členské štáty by však mali výslovne informovať o takejto voľbe podľa článku 4, avšak bez lehoty (**článok 24 ods. 3**).

V **článku 25** sa stanovuje povinnosť Komisie predložiť správu o uplatňovaní navrhovaného nariadenia do piatich rokov od jeho prijatia.

Uplatňovanie nariadenia by sa malo odložiť o jeden rok po nadobudnutí jeho účinnosti, aby sa členským štátom poskytol jeden rok na prijatie ich vnútroštátnych vykonávacích ustanovení (**článok 26**).

²⁰

Na základe skúseností s príslušnými ustanoveniami nariadenia (EÚ) č. 1082/2006 (články 16 až 18).

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o mechanizme riešenia právnych a administratívnych prekážok v cezhraničnom kontexte**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na tretí odsek jej článku 175,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V treťom odseku článku 175 zmluvy sa umožňuje rozhodnúť o osobitných opatreniach mimo fondov, na ktoré sa vzťahuje prvý pododsek uvedeného článku, a tým pomôcť dosiahnuť cieľ sociálnej a hospodárskej súdržnosti uvedený v zmluve. S harmonickým rozvojom celého územia Únie a posilnením hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti je spojené i posilnenie územnej spolupráce. Na tento účel je vhodné prijať opatrenia potrebné na zlepšenie podmienok vykonávania akcií územnej spolupráce.
- (2) V článku 174 Zmluvy sa uznávajú výzvy, ktorým čelia pohraničné regióny, a stanovuje sa v ňom, že Únia by mala venovať osobitnú pozornosť týmto regiónom pri vytváraní a uskutočňovaní činností vedúcich k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti v Únii. Vzhľadom na nárast počtu pozemných a námorných hraníc má Únia a štáty Európskeho združenia voľného obchodu (ďalej len „EZVO“), ktoré s ňou bezprostredne susedia, 40 vnútorných pozemných hraníc.
- (3) Komisia vo svojom oznámení „Podpora rastu a súdržnosti v pohraničných regiónoch EÚ“²³ (ďalej len „oznámenie o pohraničných regiónoch“) uvádza, že v uplynulých desaťročiach pomohol európsky integračný proces pri premene pohraničných regiónov vnútri EÚ z prevažne periférnych oblastí na oblasti rastu a príležitostí. Dokončením jednotného trhu v roku 1992 sa zvýšila produktivita Únie a znížili sa náklady zrušením colných formalít, harmonizáciou alebo vzájomným uznávaním technických pravidiel a poklesom cien v dôsledku hospodárskej súťaže; obchod vo vnútri EÚ sa v priebehu 10 rokov zvýšil o 15 %; generoval sa dodatočný rast a vytvorilo sa ďalších približne 2,5 milióna pracovných miest.

²¹ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

²² Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

²³ Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu „Podpora rastu a súdržnosti v pohraničných regiónoch EÚ“ – COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

- (4) V oznámení o pohraničných regiónoch sa takisto preukázala skutočnosť, že v pohraničných regiónoch ešte stále existuje niekoľko právnych prekážok, najmä tých, ktoré sa týkajú zdravotníckych služieb, regulácie práce, daní, rozvoja podnikania a prekážok spojených s rozdielmi v administratívnych kultúrach a vnútroštátnych právnych rámcoch. Na riešenie týchto prekážok, ktoré sú skutočnými prekážkami účinnej spolupráce, však samotné financovanie v rámci Európskej územnej spolupráce ani inštitucionálna podpora spolupráce zo strany európskych zoskupení územnej spolupráce nestačia.
- (5) Programami v rámci cieľa Európska územná spolupráca, známejšia ako „Interreg“²⁴, sa od roku 1990 podporujú programy cezhraničnej spolupráce v rámci pohraničných regiónov Únie vrátane regiónov susediacich s krajinami EZVO. Financovali sa z nej tisíce projektov a iniciatív, ktoré pomohli zlepšiť európsku integráciu. K hlavným úspechom programov Interreg patria zvýšená dôvera, lepšia prepojitelnosť, zlepšenie životného prostredia, zlepšenie zdravia a hospodársky rast. Od projektov zameraných na kontakty medzi ľuďmi cez investície do infraštruktúry až po podporu iniciatív inštitucionálnej spolupráce prispeli programy Interreg k dosiahnutiu skutočného rozdielu v pohraničných regiónoch a k ich premene. V rámci iniciatívy Interreg sa takisto podporuje spolupráca na niektorých námorných hraniciach. Právne prekážky však predstavujú pre námorné pohraničné regióny oveľa menší problém z dôvodu fyzickej nemožnosti prekročiť hranicu denne alebo niekoľkokrát za týždeň za prácou, vzdelávaním a odbornou prípravou, nakupovaním, využívaním zariadení a služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo ich kombináciou, alebo z dôvodu rýchlych núdzových zásahov.
- (6) Finančnú podporu zo strany iniciatívy Interreg pre cezhraničnú spoluprácu dopĺňali EZÚS zriadené od roku 2006 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1082/2006²⁵. EZÚS však podľa článku 7 ods. 4 prvého pododseku nariadenia (ES) č. 1082/2006 nemôžu vykonávať regulačné právomoci na riešenie právnych a administratívnych prekážok v cezhraničnom kontexte.
- (7) Komisia vo svojom oznámení o pohraničných regiónoch odkázala okrem iných opatrení na iniciatívu, ktorá sa začala počas luxemburského predsedníctva v roku 2015: Viaceré členské štáty uvažujú o zavedení nového nástroja na zjednodušenie cezhraničných projektov, ktorý by na dobrovoľnom základe a po odsúhlasení príslušnými orgánmi umožnil uplatňovať pravidlá, ktoré platia v jednom členskom štáte, aj v susediacom členskom štáte. Vzťahovalo by sa to na individuálny projekt alebo činnosť, ktoré sú obmedzené v čase a realizované v pohraničnom regióne a ktoré iniciujú miestne alebo regionálne orgány.
- (8) Hoci v určitých regiónoch Únie už na medzivládnej, regionálnej a miestnej úrovni existujú viaceré účinné mechanizmy cezhraničnej spolupráce, nie sú v nich zahrnuté všetky pohraničné regióny v Únii. V záujme doplnenia existujúcich systémov je preto potrebné zriadiť dobrovoľný mechanizmus na riešenie právnych a administratívnych prekážok vo všetkých pohraničných regiónoch (ďalej len „mechanizmus“).
- (9) Pri plnom rešpektovaní ústavného a inštitucionálneho usporiadania členských štátov by malo byť použitie mechanizmu dobrovoľné, pokiaľ ide o pohraničné regióny

²⁴ V rámci iniciatívy Interreg nasledovalo po sebe päť programových období: INTERREG I (1990 – 1993), INTERREG II (1994 – 1999), INTERREG III (2000 – 2006), INTERREG IV (2007 – 2013) a INTERREG V (2014 – 2020).

²⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 z 5. júla 2006 o Európskom zoskupení územnej spolupráce (EZÚS). (Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 19).

daného členského štátu, v ktorom existuje iný účinný mechanizmus, alebo ktorý by sa mohol zriadiť so susediacim členským štátom. Mal by pozostávať z dvoch opatrení: uzatvorenie európskeho cezhraničného záväzku (ďalej len „záväzok“) alebo uzatvorenie európskeho cezhraničného vyhlásenia (ďalej len „vyhlásenie“).

- (10) Záväzok by mal byť samovykonávací, čo znamená, že na základe uzatvorenia záväzku majú určité právne ustanovenia jedného členského štátu platiť na území susediaceho členského štátu. Takisto by sa malo akceptovať, že členské štáty majú prijať legislatívny akt, ktorý by umožnil uzatvorenie záväzku, a tým zabrániť tomu, aby vnútroštátne právne predpisy, ktoré formálne prijal legislatívny orgán, boli odchýlené iným orgánom, ako je uvedený legislatívny orgán, a aby boli v rozpore s právnou zrozumiteľnosťou a transparentnosťou alebo oboma zásadami.
- (11) Vyhlásenie by si stále vyžadovalo legislatívny postup v členskom štáte. Orgán, ktorý uzatvára vyhlásenie, by mal formálne vyhlásiť, že v rámci určitej lehoty začne legislatívny postup potrebný na zmenu bežne platného vnútroštátneho práva a na základe výslovnej výnimky bude uplatňovať právo susediaceho členského štátu.
- (12) Právne prekážky pociťujú prevažne osoby uskutočňujúce interakcie na pozemných hraniciach, pretože ľudia prekračujú hranice denne alebo týždenne. Aby sa mohol účinok tohto nariadenia zamerať na regióny najbližšie k hranici a s najvyšším stupňom integrácie a interakcie medzi susediacimi členskými štátmi, malo by sa toto nariadenie vzťahovať na cezhraničné regióny v zmysle územia pokrytého susediacimi regiónmi s pozemnou hranicou v dvoch alebo viacerých členských štátoch v regiónoch úrovne NUTS 3²⁶. Toto by nemalo brániť členským štátom v tom, aby uplatňovali mechanizmus aj na námorné a vonkajšie hranice iné ako hranice s týmito krajinami EZVO.
- (13) Aby bolo možné koordinovať úlohy rôznych orgánov, ku ktorým v niektorých členských štátoch patria vnútroštátne a regionálne legislatívne orgány, v rámci daného členského štátu a medzi orgánmi jedného alebo viacerých susediacich členských štátov, by mal byť každý členský štát, ktorý sa rozhodne pre tento mechanizmus, povinný zriadiť národné, prípadne regionálne cezhraničné koordinačné miesta a vymedziť ich úlohy a právomoci počas jednotlivých krokov mechanizmu zahŕňajúcich iniciovanie, uzatváranie, vykonávanie a monitorovanie záväzkov a vyhlásení.
- (14) Komisia by mala zriadiť koordinačné miesto na úrovni Únie, ako bolo oznámené v oznámení o pohraničných regiónoch. Uvedené koordinačné miesto by malo spolupracovať s jednotlivými národnými, prípadne regionálnymi cezhraničnými koordinačnými miestami. Komisia by mala zriadiť a viesť databázu záväzkov a vyhlásení v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001²⁷.
- (15) V tomto nariadení by sa mal stanoviť postup uzatvárania záväzku alebo vyhlásenia a mali by sa podrobne opísať jednotlivé kroky; príprava a predloženie dokumentu s iniciatívou, predbežná analýza zo strany členského štátu, ktorý má uplatňovať právne ustanovenia susediaceho členského štátu, príprava záväzku alebo vyhlásenia, ktorý sa má uzatvoriť, a napokon postup uzatvárania pre záväzok aj vyhlásenie. Zároveň by sa mali podrobne stanoviť prvky, ktoré sa majú zahrnúť do dokumentu s iniciatívou, návrhu a konečných záväzkov a vyhlásení, ako aj platné lehoty.

²⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 z 26. mája 2003 o zostavení spoločnej nomenklatúry územných jednotiek pre štatistické účely (NUTS) (Ú. v. EÚ L 154, 21.6.2003, s. 1).

²⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (16) Konkrétnejšie by sa v tomto nariadení malo vymedziť, kto môže byť iniciátorom spoločného projektu. Keďže mechanizmus by mal zlepšiť realizáciu spoločných cezhraničných projektov, prvou skupinou by mali byť subjekty, ktoré takýto spoločný projekt iniciujú, alebo iniciujú aj realizujú. Pojem projekt by sa mal chápať v širokom zmysle, a mal by zahŕňať konkrétnu časť infraštruktúry alebo niekoľko činností so zreteľom na určité územie, alebo oboje. Po druhé, miestny alebo regionálny orgán nachádzajúci sa v danom cezhraničnom regióne alebo vykonávajúci verejnú právomoc v tomto cezhraničnom regióne by mal mať právomoc prevziať iniciatívu s cieľom uplatňovať vnútroštátne právo, ktoré predstavuje prekážku, ale zmena alebo výnimka z tohto práva je mimo jeho inštitucionálnej právomoci. Po tretie, iniciátorom by mali byť subjekty zriadené na cezhraničnú spoluprácu, ktoré sa nachádzajú v danom cezhraničnom regióne alebo ho aspoň čiastočne pokrývajú, vrátane EZÚS, alebo podobné subjekty na organizovanie cezhraničného rozvoja štruktúrovaným spôsobom. A napokon, začať iniciatívu by sa malo umožniť aj subjektom špecializovaným na cezhraničnú spoluprácu, ktoré môžu byť takisto oboznámené s účinnými riešeniami pre porovnateľnú problematiku nájdenými inde v Únii. Mechanizmus môžu iniciovať všetky skupiny spoločne, aby sa vytvorila súčinnosť subjektov, ktorých sa prekážka priamo dotýka, a subjektov s odbornosťou na cezhraničnú spoluprácu vo všeobecnosti.
- (17) Kľúčovým aktérom v členských štátoch, od ktorých sa žiada uzatvorenie záväzku alebo vyhlásenia, by mali byť príslušné národné alebo regionálne cezhraničné koordinačné miesta, ktoré majú spolupracovať so všetkými príslušnými orgánmi vo svojom členskom štáte a so svojím partnerom v susediacom členskom štáte. Takisto treba jasne určiť, že cezhraničné koordinačné miesto môže rozhodnúť, či sa začne postup vedúci k uzatvoreniu záväzku alebo vyhlásenia, alebo či sa pre jednu alebo viaceré právne prekážky už našlo riešenie, ktoré by sa mohlo použiť. Na druhej strane by sa malo takisto stanoviť, že členský štát, ktorého právne ustanovenia sa majú uplatňovať v inom členskom štáte, môže takéto uplatňovanie mimo svojho územia odmietnuť. Každé rozhodnutie treba odôvodniť a oznámiť.
- (18) V tomto nariadení by sa mali stanoviť podrobné pravidlá vykonávania, uplatňovania a monitorovania záväzkov a vyhlásení, ktoré sa majú uzavrieť a podpísať.
- (19) Vykonávanie samovykonávacieho záväzku by malo spočívať v uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení iného členského štátu. To by malo znamenať buď zmenu právne záväzných administratívnych aktov, ktoré už boli prijaté v súlade s bežne platným vnútroštátnym právom, alebo, ak sa tak ešte nestalo, prijatie nových administratívnych aktov na základe právnych predpisov iného členského štátu. Ak je pre rôzne aspekty zložitej právnej prekážky príslušný každý z viacerých orgánov, k záväzku by sa mal doložiť časový harmonogram pre každý z týchto aspektov. Pri dodržiavaní zásady subsidiarity by sa prijatie a postúpenie týchto zmenených alebo nových administratívnych aktov malo riadiť vnútroštátnym právom o administratívnych postupoch.
- (20) Vykonávanie vyhlásení by malo spočívať predovšetkým v príprave a predložení legislatívneho návrhu na zmenu existujúceho vnútroštátneho práva alebo na výnimku z tohto práva. Uvedené zmeny alebo výnimky by sa po ich prijatí mali zverejniť a následne vykonávať ako záväzky prostredníctvom zmeny a prijatia právne záväzných administratívnych aktov.
- (21) Na základe právne záväzných aktov by sa malo monitorovať dodržiavanie povinností a práv ich adresátov. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či sa takéto monitorovanie zverí orgánom členského štátu, ktorý preniesol svoje právne

ustanovenia, pretože uvedené orgány sú lepšie oboznámené s uvedenými pravidlami, alebo či sa uvedené monitorovanie zverí orgánom členského štátu, v ktorom sa uvedené ustanovenia uplatňujú, pretože uvedené orgány sú lepšie oboznámené so zvyšným právnym systémom zaväzujúcich členských štátov a právom, ktorým sa riadia adresáti.

- (22) Mala by sa objasniť ochrana osôb s pobytom v cezhraničných regiónoch, ktorých sa priamo alebo nepriamo dotýka uplatňovanie a monitorovanie záväzku a zmenené právne predpisy podľa vyhlásenia, ktoré sa považujú za poškodené konaním alebo opomenutím v dôsledku uplatňovania. V prípade záväzku aj vyhlásenia by sa právo susediaceho členského štátu uplatňovalo v zaväzujúcom členskom štáte tak, ako je začlenené do jeho vlastných právnych predpisov, a právna ochrana by preto mala byť v pôsobnosti súdov zaväzujúcich členských štátov, a to aj v prípade, keď majú osoby oprávnený pobyt v prenášajúcom členskom štáte. Tá istá zásada by mala platiť pre právny prostriedok nápravy voči členskému štátu, ktorého administratívny akt je napadnutý. Na právny prostriedok nápravy proti monitorovaniu uplatňovania záväzku alebo vyhlásenia by sa mal ale vzťahovať iný prístup. Ak orgán prenášajúceho členského štátu akceptoval monitorovanie uplatňovania zmenených právnych ustanovení zaväzujúceho členského štátu a môže konať, pokiaľ ide o osoby s pobytom v cezhraničnej oblasti, v zastúpení orgánov zaväzujúceho členského štátu, ale vo svojom vlastnom mene, príslušnými súdmi by mali byť súdy členského štátu, v ktorom majú uvedené osoby oprávnený pobyt. Na druhej strane, ak príslušný prenášajúci orgán nemôže konať vo svojom vlastnom mene, ale v mene príslušného zaväzujúceho orgánu, príslušnými súdmi by mali byť súdy zaväzujúceho členského štátu bez ohľadu na oprávnený pobyt osoby.
- (23) V tomto nariadení by sa mali stanoviť pravidlá týkajúce sa jeho vykonávania, monitorovania jeho uplatňovania a povinností členských štátov, pokiaľ ide o ich vnútroštátne vykonávacie pravidlá.
- (24) Na zriadenie databázy podľa článku 8 by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci s cieľom stanoviť pravidlá týkajúce sa jej vedenia, ochrany údajov a modelu, ktorý sa má použiť v prípade, keď cezhraničné koordinačné miesta predkladajú informácie o vykonávaní a používaní mechanizmu. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s konzultačným postupom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011²⁸. Na praktické a koordinačné účely by mal byť týmto výborom „Koordinačný výbor pre európske štrukturálne a investičné fondy“, ktorý je príslušný pre postup prijímania vykonávacích aktov.
- (25) Vo vnútroštátnych vykonávacích pravidlách sa má určiť, na ktoré pohraničné regióny daného členského štátu sa vzťahuje záväzok alebo vyhlásenie. Komisia bude v dôsledku toho schopná posúdiť, či sa v prípade neuvedenej hranice členský štát rozhodol pre iný mechanizmus.
- (26) Týmto nariadením sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú sa zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie, najmä právo na ochranu osobných údajov (článok 8), právo na vzdelanie (článok 14), sloboda voľby povolania a právo na zamestnanie (článok 15), najmä sloboda hľadať zamestnanie, pracovať, uplatňovať právo usadiť sa a poskytovať služby v ktoromkoľvek členskom štáte, sloboda podnikania (článok 16), prístup k sociálnemu zabezpečeniu a sociálnej pomoci (článok

²⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

34), prístup k zdravotnej starostlivosti (článok 35) a prístup k službám všeobecného hospodárskeho záujmu (článok 36).

- (27) Podmienky územnej spolupráce by sa mali vytvoriť v súlade so zásadou subsidiarity zakotvenou v článku 5 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii. V záujme riešenia právnych prekážok v pohraničných regiónoch podnikli členské štáty individuálne, dvojstranné alebo dokonca mnohostranné iniciatívy. Uvedené mechanizmy však neexistujú vo všetkých členských štátoch alebo nie pre všetky hranice daného členského štátu. Finančné nástroje (hlavne programy Interreg) a právne nástroje (najmä EZÚS) poskytované na úrovni Únie zatiaľ na vyriešenie právnych prekážok na hraniciach v celej Únii nestačia. Ciele navrhovaného opatrenia teda členské štáty nemôžu dostatočne dosiahnuť na centrálnej úrovni ani na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodu rozsahu alebo účinkov navrhovaného opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Preto je potrebné ďalšie opatrenie zo strany zákonodarcu Únie.
- (28) Podľa zásady proporcionality stanovenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ by obsah a forma opatrenia Únie nemali prekračovať rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmlúv. Použitie osobitného mechanizmu zriadeného podľa tohto nariadenia je dobrovoľné. Ak sa členský štát na konkrétnej hranici s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi rozhodne pokračovať v riešení právnych prekážok v konkrétnom cezhraničnom regióne podľa účinných mechanizmov, ktoré zriadil na vnútroštátnej úrovni alebo ktoré zriadil formálne alebo neformálne spolu s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi, nie je potrebné rozhodnúť sa pre mechanizmus zriadený podľa tohto nariadenia. Podobne, ak sa členský štát na konkrétnej hranici s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi rozhodne pripojiť sa k existujúcemu účinnému mechanizmu, ktorý formálne alebo neformálne zriadil jeden alebo viacero susediacich členských štátov, za predpokladu, že uvedený mechanizmus umožňuje, aby sa k nemu pripojilo, ani v tomto prípade nie je potrebné rozhodnúť sa pre mechanizmus zriadený podľa tohto nariadenia. Toto nariadenie preto neprekračuje rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie jeho cieľov pre cezhraničné regióny, pre ktoré členské štáty nemajú zavedené účinné mechanizmy na riešenie právnych prekážok,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy

1. Týmto nariadením sa zriaďuje mechanizmus, ktorý má umožniť, aby sa v súvislosti s cezhraničnými regiónmi uplatňovali právne ustanovenia jedného členského štátu v inom členskom štáte, keď by uplatňovanie právnych ustanovení v tomto inom štáte predstavovalo právnu prekážku brániacu realizácii spoločného projektu (ďalej len „mechanizmus“).
2. Mechanizmus pozostáva z jedného z týchto opatrení:
 - a) uzatvorenie európskeho cezhraničného záväzku, ktorý je samovykonávací;
 - b) uzatvorenie európskeho cezhraničného vyhlásenia, ktoré by si vyžadovalo legislatívny postup v členskom štáte.

3. V tomto nariadení sa zároveň stanovuje:
- a) organizácia a úlohy cezhraničných koordinačných miest v členských štátoch;
 - b) koordinačná úloha Komisie v súvislosti s mechanizmom;
 - c) právna ochrana osôb s pobytom v cezhraničnom regióne, pokiaľ ide o mechanizmus.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

- 1. Toto nariadenie sa vzťahuje na cezhraničné regióny vymedzené v článku 3 bode 1.
- 2. Keď členský štát tvoria viaceré územné celky s legislatívnymi právomocami, toto nariadenie sa vzťahuje aj na tieto územné celky vrátane ich príslušných orgánov alebo právnych ustanovení.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1. „cezhraničný región“ je územie pokryté susediacimi regiónmi s pozemnou hranicou v dvoch alebo viacerých členských štátoch v regiónoch úrovne NUTS 3;
- 2. „spoločný projekt“ je akákoľvek časť infraštruktúry s dosahom na daný cezhraničný región alebo akákoľvek služba všeobecného hospodárskeho záujmu poskytovaná v danom cezhraničnom regióne;
- 3. „právne ustanovenie“ je akékoľvek právne alebo administratívne ustanovenie, pravidlo alebo administratívna prax, ktoré sa vzťahuje na spoločný projekt, bez ohľadu na to, či ich prijal alebo vykonal legislatívny alebo výkonný orgán;
- 4. „právna prekážka“ je akékoľvek právne ustanovenie týkajúce sa plánovania, rozvoja, personálneho zabezpečenia, financovania alebo fungovania spoločného projektu, ktoré bráni prirodzenému potenciálu pohraničného regiónu pri cezhraničnej interakcii;
- 5. „iniciátor“ je aktér, ktorý identifikuje právnu prekážku a spustí mechanizmus tým, že predloží dokument s iniciatívou;
- 6. „dokument s iniciatívou“ je dokument, ktorý s cieľom spustiť mechanizmus vypracoval jeden alebo viacerí iniciátori;
- 7. „zaväzujúci členský štát“ je členský štát, na území ktorého sa bude v rámci daného európskeho cezhraničného záväzku (ďalej len „záväzok“) alebo európskeho cezhraničného vyhlásenia (ďalej len „vyhlásenie“) uplatňovať jedno alebo viaceré právne ustanovenia z prenášajúceho členského štátu, alebo kde sa v prípade neexistencie príslušného právneho ustanovenia stanoví právne riešenie *ad hoc*;
- 8. „prenášajúci členský štát“ je členský štát, ktorého právne ustanovenia sa v rámci daného záväzku alebo vyhlásenia budú uplatňovať v zaväzujúcom členskom štáte;
- 9. „príslušný zaväzujúci orgán“ je orgán v zaväzujúcom členskom štáte, ktorý je oprávnený prijať uplatňovanie právnych ustanovení prenášajúceho členského štátu na svojom území v rámci daného záväzku alebo sa v prípade vyhlásenia zaviazat', že

začne legislatívny postup potrebný na výnimku z jeho vnútroštátnych právnych ustanovení;

10. „príslušný prenášajúci orgán“ je orgán v prenášajúcom členskom štáte, ktorý je oprávnený na prijímanie právnych ustanovení, ktoré budú platiť v zaväzujúcom členskom štáte, a na ich uplatňovanie na svojom vlastnom území alebo na ich prijímanie aj uplatňovanie;
11. „oblasť uplatňovania“ je oblasť v zaväzujúcom členskom štáte, v ktorej sa uplatňuje právne ustanovenie prenášajúceho členského štátu alebo právne riešenie *ad hoc*.

Článok 4

Možnosti členských štátov, pokiaľ ide o riešenie právnych prekážok

1. Každý členský štát sa rozhodne buď pre mechanizmus, alebo pre existujúce spôsoby riešenia právnych prekážok, ktoré bránia realizácii spoločného projektu v cezhraničných regiónoch na konkrétnej hranici s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi.
2. Členský štát sa takisto môže rozhodnúť, pokiaľ ide o konkrétnu hranicu s jedným alebo viacerými susediacimi členskými štátmi, že sa pripojí k existujúcemu účinnému spôsobu, ktorý formálne alebo neformálne zriadil jeden alebo viaceré susediace členské štáty.
3. Členské štáty môžu použiť aj mechanizmus v cezhraničných regiónoch na námorných hraniciach alebo v cezhraničných regiónoch medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami alebo jednou alebo viacerými zámorskými krajinami a územiami.
4. Členské štáty oznámia Komisii akékoľvek rozhodnutie prijaté podľa tohto článku.

Článok 5

Cezhraničné koordinačné miesta

1. Ak sa členský štát rozhodne pre tento mechanizmus, zriadi jedno alebo viaceré cezhraničné koordinačné miesta, a to jedným z týchto spôsobov:
 - a) na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni alebo na oboch úrovniach určí cezhraničné koordinačné miesto ako samostatný subjekt;
 - b) zriadi cezhraničné koordinačné miesto v rámci existujúceho orgánu alebo subjektu na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni;
 - c) zverí príslušnému orgánu alebo subjektu ďalšie úlohy ako národnému alebo regionálnemu cezhraničnému koordinačnému miestu.
2. Zaväzujúce členské štáty a prenášajúce členské štáty takisto určia:
 - a) či záväzok môže uzatvoriť a podpísať cezhraničné koordinačné miesto alebo príslušný zaväzujúci/prenášajúci orgán a rozhodnúť, že platné vnútroštátne právo sa odo dňa nadobudnutia účinnosti uvedeného záväzku bude uplatňovať odchyľne; alebo
 - b) či vyhlásenie môže podpísať cezhraničné koordinačné miesto alebo príslušný zaväzujúci/prenášajúci orgán, ktorý v ňom formálne uvedie, že príslušný zaväzujúci orgán vykoná všetko potrebné na to, aby príslušné legislatívne

orgány v uvedenom členskom štáte prijali legislatívne alebo iné akty v rámci stanovenej lehoty.

3. Členské štáty informujú Komisiu o určených cezhraničných koordinačných miestach do dátumu začiatku uplatňovania tohto nariadenia.

Článok 6

Úlohy cezhraničných koordinačných miest

1. Každé cezhraničné koordinačné miesto musí mať aspoň tieto úlohy:
 - a) zaviesť postup stanovený v článkoch 10 a 11;
 - b) koordinovať prípravu, podpis, vykonávanie a monitorovanie všetkých záväzkov a vyhlásení, ktoré sa týkajú územia jeho členského štátu;
 - c) vytvoriť a viesť databázu obsahujúcu všetky cezhraničné koordinačné miesta, ktoré sa týkajú územia jeho členského štátu;
 - d) spolupracovať tam, kde sú zriadené, s cezhraničnými koordinačnými miestami v susediacom členskom štáte alebo štátoch a s cezhraničnými koordinačnými miestami v iných územných celkoch s legislatívnymi právomocami jeho vlastného členského štátu alebo iného členského štátu;
 - e) spolupracovať s Komisiou;
 - f) podporovať Komisiu, pokiaľ ide o jej databázu vyhlásení a záväzkov.
2. Každý členský štát alebo každý územný celok s legislatívnymi právomocami v uvedenom členskom štáte sa môže rozhodnúť, že zverí príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu aj tieto úlohy:
 - a) v relevantných prípadoch uzatvárať záväzky alebo vyhlásenia podľa článku 16 ods. 2 a článku 17 ods. 2;
 - b) na žiadosť daného iniciátora podporovať tohto iniciátora okrem iného určením príslušného zaväzujúceho orgánu v tom istom členskom štáte alebo príslušného prenášajúceho orgánu v inom členskom štáte;
 - c) na žiadosť daného príslušného zaväzujúceho orgánu nachádzajúceho sa v inom členskom štáte bez vlastného cezhraničného koordinačného miesta vykonávať predbežnú analýzu dokumentu s iniciatívou;
 - d) monitorovať vykonávanie všetkých záväzkov a vyhlásení týkajúcich sa územia jeho členského štátu;
 - e) pripomínať príslušnému zaväzujúcemu orgánu, aby dodržiaval lehoty stanovené v danom záväzku alebo vyhlásení a žiadať o odpoveď v rámci stanovenej lehoty;
 - f) informovať orgán, ktorý vykonáva dohľad nad príslušným zaväzujúcim orgánom, o všetkých zmeškaných lehotách stanovených v danom záväzku alebo vyhlásení.
3. Ak sa aspoň jedna z niekoľkých právnych prekážok týka otázky legislatívnej právomoci na vnútroštátnej úrovni, národné cezhraničné koordinačné miesto prevezme úlohy stanovené v článkoch 9 až 17 a koordinuje ich s príslušným regionálnym cezhraničným koordinačným miestom alebo miestami v tom istom

členskom štáte, pokiaľ sa členský štát nerozhodol, že úlohy stanovené v článkoch 14 až 17 budú zverené príslušnému zaväzujúcemu orgánu na vnútroštátnej úrovni.

4. Keď sa žiadna z právnych prekážok netýka otázky legislatívnej právomoci na vnútroštátnej úrovni, príslušné regionálne cezhraničné koordinačné miesto prevezme úlohy stanovené v článkoch 9 až 17 a koordinuje ich s iným regionálnym cezhraničným koordinačným miestom alebo miestami v tom istom členskom štáte v prípadoch, keď sa spoločný projekt týka viac ako jedného územného celku, pokiaľ sa členský štát nerozhodol, že úlohy stanovené v článkoch 14 až 17 budú zverené národnému cezhraničnému koordinačnému miestu. Uvedené príslušné regionálne cezhraničné koordinačné miesto bude informovať národné cezhraničné koordinačné miesto o každom postupe pre záväzok alebo vyhlásenie.

Článok 7

Koordináčné úlohy Komisie

1. Komisia plní tieto koordinačné úlohy:
 - a) spolupracuje s cezhraničnými koordinačnými miestami;
 - b) zverejňuje a aktualizuje zoznam všetkých národných a regionálnych cezhraničných koordinačných miest;
 - c) zriaďuje a vedie databázu všetkých záväzkov a vyhlásení.
2. Komisia prijme vykonávací akt so zreteľom na fungovanie databázy uvedenej v odseku 1 písm. c) a formuláre, ktoré sa majú použiť, keď cezhraničné koordinačné miesta predkladajú informácie o vykonávaní a používaní mechanizmu. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 23 ods. 2.

KAPITOLA II

Postup uzatvárania a podpisovania záväzku alebo podpisovania vyhlásenia

Článok 8

Príprava a predloženie dokumentu s iniciatívou

1. Iniciátor určí právnu prekážku týkajúcu sa plánovania, rozvoja, personálneho zabezpečenia, financovania alebo fungovania spoločného projektu.
2. Iniciátorom je jeden z týchto subjektov:
 - a) verejný alebo súkromný subjekt zodpovedný za iniciovanie spoločného projektu alebo za jeho iniciovanie aj realizáciu;
 - b) jeden alebo viaceré miestne alebo regionálne orgány nachádzajúce sa v danom cezhraničnom regióne alebo vykonávajúce verejnú moc v uvedenom cezhraničnom regióne;
 - c) subjekt s právnou subjektivitou alebo bez nej zriadený pre cezhraničnú spoluprácu, ktorý sa nachádza v danom cezhraničnom regióne alebo ho aspoň čiastočne pokrýva, vrátane európskych zoskupení územnej spolupráce podľa nariadenia (ES) č. 1082/2006, euroregiónov, oblastí Euregio a podobných subjektov;

- d) organizácia zriadená v mene cezhraničných regiónov s cieľom presadzovať záujmy cezhraničných území a uľahčiť vytváranie sietí účastníkov a výmenu skúseností, ako napríklad Združenie európskych pohraničných regiónov *Mission Opérationnelle Transfrontalière* alebo Stredoeurópska služba pre cezhraničné iniciatívy, alebo
 - e) niekoľko subjektov uvedených v písmenách a) až d) spoločne.
- 3. Iniciátor pripraví dokument s iniciatívou vypracovaný v súlade s článkom 9.
 - 4. Iniciátor predloží dokument s iniciatívou príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu a zašle kópiu príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu prenášajúceho členského štátu.

Článok 9

Obsah dokumentu s iniciatívou

- 1. dokument s iniciatívou obsahuje aspoň tieto prvky:
 - a) opis spoločného projektu a jeho kontextu, príslušnej právnej prekážky v zaväzujúcom členskom štáte, ako aj odôvodnenie riešenia právnej prekážky;
 - b) zoznam osobitných právnych ustanovení prenášajúceho členského štátu, ktorými sa rieši právna prekážka, alebo ak neexistuje príslušné právne ustanovenie, návrh právneho riešenia *ad hoc*;
 - c) odôvodnenie pre oblasť uplatňovania;
 - d) predpokladané trvanie alebo, ak je to riadne odôvodnené, jeho neobmedzené trvanie;
 - e) zoznam príslušného zaväzujúceho orgánu alebo orgánov;
 - f) zoznam príslušného prenášajúceho orgánu alebo orgánov.
- 2. Oblasť uplatňovania je obmedzená na minimum nevyhnutné na účinné vykonávanie spoločného projektu.

Článok 10

Predbežná analýza dokumentu s iniciatívou zaväzujúcim členským štátom

- 1. Dokument s iniciatívou analyzuje príslušné cezhraničné koordinačné miesto. Spolupracuje so všetkými príslušnými zaväzujúcimi orgánmi a s národnými, prípadne s ďalšími regionálnymi cezhraničnými koordinačnými miestami v zaväzujúcom členskom štáte a s národným cezhraničným koordinačným miestom v prenášajúcom členskom štáte.
- 2. Do troch mesiacov od doručenia dokumentu s iniciatívou vykoná príslušné cezhraničné koordinačné miesto jedno alebo viacero z týchto opatrení, ktoré sa iniciátorovi zasielajú písomne:
 - a) informuje iniciátora, že dokument s iniciatívou bol vypracovaný v súlade s článkom 9 a je preto prípustný;
 - b) v prípade potreby požiada o predloženie revidovaného dokumentu s iniciatívou alebo dodatočných osobitných informácií a zároveň uvedie, prečo a v akom aspekte sa dokument s iniciatívou nepovažuje za dostatočný;

- c) informuje iniciátora o závere svojho posúdenia, že neexistuje žiadna právna prekážka, pričom vysvetlí dôvody a takisto odkáže na právny prostriedok nápravy proti uvedenému rozhodnutiu podľa práva zaväzujúceho členského štátu;
 - d) informuje iniciátora o závere svojho posúdenia, že právna prekážka spočíva v jednom z prípadov uvedených v článku 12 ods. 4 a opíše záväzok príslušného zaväzujúceho orgánu týkajúci sa zmeny alebo úpravy uvedenej právnej prekážky;
 - e) informuje iniciátora o závere svojho posúdenia, že právna prekážka spočíva v jednej zo situácií uvedených v článku 12 ods. 4, pričom uvedie dôvody, pre ktoré odmieta zmeniť alebo upraviť uvedenú právnu prekážku a odkáže na právny prostriedok nápravy proti uvedenému rozhodnutiu podľa práva zaväzujúceho členského štátu;
 - f) zaviazá sa iniciátorovi, že v priebehu šiestich mesiacov nájde riešenie právnej prekážky alebo prekážok, a to buď podpísaním záväzku s cezhraničným koordináčnym miestom prenášajúceho členského štátu, alebo s príslušným prenášajúcim orgánom určeným prenášajúcim členským štátom, alebo navrhnutím právneho riešenia *ad hoc* v zmysle právneho rámca zaväzujúceho členského štátu.
3. Príslušný zaväzujúci orgán môže v riadne odôvodnených prípadoch jedenkrát predĺžiť lehotu uvedenú v odseku 2 písm. f), a to maximálne o šesť mesiacov, a zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje iniciátora a prenášajúci členský štát, s písomným uvedením dôvodov.

Článok 11

Predbežná analýza dokumentu s iniciatívou prenášajúcim členským štátom

Po doručení dokumentu s iniciatívou vykoná príslušné cezhraničné koordináčne miesto prenášajúceho členského štátu aj úlohy uvedené v článku 10 ods. 2 a svoju predbežnú reakciu môže zaslať príslušnému cezhraničnému koordináčnemu miestu zaväzujúceho členského štátu.

Článok 12

Nadväzujúce opatrenia po predbežnej analýze dokumentu s iniciatívou

1. Keď príslušné cezhraničné koordináčne miesto zaväzujúceho členského štátu žiada o revidovaný dokument s iniciatívou alebo dodatočné osobitné informácie, analyzuje revidovaný dokument s iniciatívou alebo dodatočné osobitné informácie alebo oboje a do troch mesiacov od ich doručenia prijme opatrenia, ako keby bol dokument s iniciatívou predložený prvýkrát.
2. Keď sa príslušné cezhraničné koordináčne miesto zaväzujúceho členského štátu domnieva, že revidovaný dokument s iniciatívou stále nie je vypracovaný v súlade s článkom 10 alebo že dodatočné osobitné informácie stále nie sú dostatočné, do troch mesiacov od doručenia revidovaného dokumentu s iniciatívou písomne informuje iniciátora o svojom rozhodnutí ukončiť postup. Toto rozhodnutie musí byť riadne odôvodnené.
3. Keď sa pri analýze zo strany príslušného cezhraničného koordináčneho miesta zaväzujúceho členského štátu alebo príslušného zaväzujúceho orgánu dospeje k

záveru, že právna prekážka opísaná v dokumente s iniciatívou je založená na nedorozumení alebo nesprávnom výklade príslušných právnych predpisov alebo na nedostatočných informáciách o príslušných právnych predpisoch, postup sa ukončí informovaním iniciátora o závere posúdenia, že neexistuje žiadna právna prekážka.

4. Ak právna prekážka spočíva len v administratívnom ustanovení, pravidle alebo administratívnej praxi zaväzujúceho členského štátu alebo v administratívnom ustanovení, pravidle alebo administratívnej praxi, ktoré sa jasne odlišujú od ustanovenia prijatého v rámci legislatívneho postupu, a preto sa môže zmeniť alebo upraviť bez legislatívneho postupu, príslušný zaväzujúci orgán do ôsmich mesiacov písomne informuje iniciátora o svojom odmietnutí alebo ochote zmeniť alebo upraviť príslušné administratívne ustanovenie, pravidlo alebo administratívnu prax.
5. Príslušný zaväzujúci orgán môže v riadne odôvodnených prípadoch jedenkrát predĺžiť lehotu uvedenú v odseku 4, a to maximálne o osem mesiacov, a zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje iniciátora a prenášajúci členský štát, s písomným uvedením dôvodov.

Článok 13

Príprava návrhu záväzku alebo vyhlásenia

Cezhraničné koordinačné miesto alebo príslušný zaväzujúci orgán zaväzujúceho členského štátu vypracuje na základe dokumentu s iniciatívou návrh záväzku alebo návrh vyhlásenia v súlade s článkom 14.

Článok 14

Obsah návrhu záväzku a návrhu vyhlásenia

1. Návrh záväzku obsahuje minimálne tieto prvky:
 - a) opis spoločného projektu a jeho kontextu, príslušnej právnej prekážky, ako aj odôvodnenie riešenia právnej prekážky;
 - b) zoznam konkrétneho právneho ustanovenia alebo ustanovení predstavujúcich právnu prekážku a ktorý(-é) sa preto nebude(-ú) vzťahovať na spoločný projekt;
 - c) oblasť uplatňovania;
 - d) trvanie uplatňovania a odôvodnenie uvedeného trvania;
 - e) príslušný zaväzujúci orgán alebo orgány;
 - f) konkrétne právne ustanovenie prenášajúceho členského štátu, ktoré sa bude vzťahovať na spoločný projekt;
 - g) návrh právneho riešenia *ad hoc* v prípade, že v právnom rámci prenášajúceho členského štátu neexistuje žiadne vhodné právne ustanovenie;
 - h) príslušný prenášajúci orgán alebo orgány;
 - i) orgán alebo orgány zo zaväzujúceho členského štátu, ktorý(-é) je (sú) príslušný(-é) na vykonávanie a monitorovanie;
 - j) orgán alebo orgány z prenášajúceho členského štátu, ktoré sú navrhnuté ako orgány spoločne poverené vykonávaním a monitorovaním;
 - k) dátum nadobudnutia jeho účinnosti.

Dátum nadobudnutia účinnosti uvedený v písmene k) je buď dátum podpisu posledného z dvoch cezhraničných koordinačných miest alebo príslušných orgánov, alebo dátum jeho oznámenia iniciátorovi.

2. Okrem prvkov uvedených v odseku 1 návrh záväzku obsahuje aj dátum uplatňovania, ktorý môže byť:
 - a) stanovený na ten istý dátum ako nadobudnutie jeho účinnosti;
 - b) stanovený so spätným účinkom;
 - c) odložený na dátum v budúcnosti.
3. Návrh vyhlásenia obsahuje okrem prvkov uvedených v ods. 1 aj formálne vyhlásenie dátumu alebo dátumov, dokedy musí každý príslušný zaväzujúci orgán predložiť príslušnému legislatívnemu orgánu formálny návrh na zmenu vnútroštátnych právnych ustanovení zodpovedajúcim spôsobom.

Dátum uvedený v prvom pododseku nesmie byť neskôr ako dvanásť mesiacov po uzatvorení vyhlásenia.

Článok 15

Zaslanie návrhu záväzku alebo návrhu vyhlásenia

1. Keď príslušný zaväzujúci orgán pripraví návrh záväzku alebo návrh vyhlásenia, zašle ho príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu:
 - a) najneskôr do troch mesiacov po zaslaní informácií podľa článku 10 ods. 2 alebo článku 12 ods. 1 a ods. 2;
 - b) maximálne do ôsmich mesiacov podľa článku 12 ods. 4 a ods. 5.
2. Keď príslušné cezhraničné koordinačné miesto zaväzujúceho členského štátu pripraví návrh záväzku alebo návrh vyhlásenia, alebo ak tento návrh dostalo od príslušného zaväzujúceho orgánu, zašle ho príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu prenášajúceho členského štátu v lehotách uvedených v odseku 1 písm. a) alebo b).
3. V oboch prípadoch sa iniciátorovi zasiela kópia na informačné účely.

Článok 16

Úlohy prenášajúceho členského štátu pri uzatváraní a podpisovaní záväzku alebo podpisovaní vyhlásenia

1. Príslušné cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu preskúma návrh záväzku alebo návrh vyhlásenia doručeného podľa článku 15 a najneskôr do troch mesiacov od doručenia návrhu a po porade s príslušnými prenášajúcimi orgánmi vykoná jedno alebo viaceré z týchto opatrení:
 - a) vyjadrí súhlas s návrhom záväzku alebo vyhlásenia, podpíše dve originálne kópie a pošle jednu kópiu späť príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu;
 - b) vyjadrí súhlas s návrhom záväzku alebo návrhom vyhlásenia po oprave alebo doplnení informácií uvedených v článku 14 ods. 1 písm. f) a h), podpíše dve originálne kópie revidovaného návrhu záväzku alebo návrhu vyhlásenia a jednu kópiu zašle späť príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu;

- c) odmietne podpísať návrh záväzku alebo návrh vyhlásenia a príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu zašle podrobné odôvodnenie;
 - d) odmietne podpísať návrh záväzku alebo návrh vyhlásenia a príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu pošle späť zmenený návrh, pokiaľ ide o informácie uvedené v článku 14 ods. 1 písm. c) a d), prípadne v článku 14 ods. 1 písm. g) a v prípade návrhu záväzku aj informácie uvedené v článku 14 ods. 2, a to s odôvodnením zmien.
2. V členských štátoch, v ktorých príslušný prenášajúci orgán podpíše záväzok alebo vyhlásenie, zašle príslušné cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu v súlade s odsekom 1 písm. a) a b) dve originálne kópie podpísané príslušným prenášajúcim orgánom.
3. Keď prenášajúci členský štát súhlasí v súlade s odsekom 1 písm. a) alebo b) s podpísaním záväzku alebo vyhlásenia, okrem toho výslovne potvrdí alebo odmietne, že príslušný orgán alebo orgány, ktorý(-é) má (majú) byť určený (-é) spoločne na vykonávanie a monitorovanie záväzku alebo vyhlásenia podľa článku 14 ods. 1 písm. j), prevezme(-ú) tie úlohy, ktoré sa majú vykonávať v oblasti uplatňovania.

Článok 17

Úlohy zaväzujúceho členského štátu pri uzatváraní a podpísovaní záväzku alebo podpísovaní vyhlásenia

1. Príslušné cezhraničné koordinačné miesto zaväzujúceho členského štátu preskúma odpoveď, ktorú zaslalo príslušné cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu, a najneskôr do jedného mesiaca od jej doručenia prijme jedno alebo viacero z týchto opatrení, ktoré sa majú písomne zaslať príslušnému prenášajúcemu orgánu:
- a) v prípade odseku 2 písm. a) dokončí záväzok alebo vyhlásenie, podpíše dve originálne kópie a jednu kópiu pošle späť príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu prenášajúceho členského štátu na podpis;
 - b) v prípade odseku 2 písm. b) zodpovedajúcim spôsobom zmení záväzok alebo vyhlásenie, pokiaľ ide o informácie v návrhu záväzku alebo v návrhu vyhlásenia uvedené v článku 14 ods. 1 písm. f) a h), dokončí záväzok alebo vyhlásenie, podpíše dve originálne kópie a jednu kópiu pošle späť príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu prenášajúceho členského štátu na podpis;
 - c) v prípade odseku 2 písm. c) informuje iniciátora a Komisiu, pričom uvedie odôvodnenie stanovené príslušným prenášajúcim orgánom;
 - d) v prípade odseku 2 písm. d) posúdi zmeny a buď vykoná postup tak, ako je uvedené v písm. b) tohto odseku, alebo opätovne začne druhý postup podľa článku 9, v ktorom uvedie, prečo príslušný zaväzujúci orgán nemohol prijať niektorú alebo žiadnu zo zmien.
2. Po doručení záväzku alebo vyhlásenia podpísaného aj príslušným cezhraničným koordinačným miestom alebo príslušným prenášajúcim orgánom v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) alebo b), alebo keď príslušné cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu reagovalo pozitívne v rámci

druhého postupu podľa odseku 1 písm. d), príslušné cezhraničné koordinačné miesto zaväzujúceho členského štátu:

- a) postúpi konečný záväzok alebo vyhlásenie iniciátorovi;
- b) postúpi druhú originálnu kópiu príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu prenášajúceho členského štátu;
- c) zašle kópiu všetkým príslušným zaväzujúcim orgánom;
- d) zašle kópiu koordinačnému miestu na úrovni Únie a
- e) požiada príslušný útvar v príslušnom zaväzujúcom členskom štáte, ktorý je zodpovedný za úradné publikácie, o zverejnenie záväzku alebo vyhlásenia.

KAPITOLA III

Vykonávanie a monitorovanie záväzkov a vyhlásení

Článok 18

Vykonávanie záväzku

1. Informácie uvedené v článku 17 ods. 2 písm. c) a zaslané všetkým dotknutým príslušným zaväzujúcim orgánom musia byť doložené časovým harmonogramom, ktorým každý z uvedených orgánov v prípade potreby zmení všetky administratívne akty prijaté podľa platných právnych predpisov, pokiaľ ide o spoločný projekt, a prijme všetky administratívne akty potrebné na uplatňovanie záväzku na spoločný projekt s cieľom uplatniť naň právne ustanovenie prenášajúceho členského štátu alebo právne riešenie *ad hoc*.
2. Kópia časového harmonogramu sa zašle národnému, prípadne regionálnemu cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho členského štátu.
3. Každý administratívny akt uvedený v odseku 1 sa prijme a oznámi iniciátorovi, najmä verejnemu alebo súkromnému subjektu, ktorý je zodpovedný za iniciovanie spoločného projektu alebo za jeho iniciovanie aj realizáciu, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na takéto administratívne akty.
4. Po prijatí všetkých administratívnych aktov v súvislosti s daným spoločným projektom o tom cezhraničné koordinačné miesto zaväzujúceho členského štátu informuje cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu a koordinačné miesto na úrovni Únie.
5. Cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu v prípade potreby informuje príslušné prenášajúce orgány.

Článok 19

Vykonávanie vyhlásenia

1. Každý príslušný zaväzujúci orgán uvedený vo vyhlásení podľa článku 14 ods. 3 predloží do príslušného dátumu stanoveného v podpísanom vyhlásení formálny návrh príslušnému legislatívnemu orgánu na zmenu vnútroštátnych právnych predpisov zodpovedajúcim spôsobom.
2. V prípade, že príslušný dátum stanovený v podpísanom vyhlásení nie je možné dodržať, najmä vzhľadom na nadchádzajúce voľby do príslušného legislatívneho

orgánu, príslušný zaväzujúci orgán o tom písomne informuje iniciátora aj príslušné cezhraničné koordinačné miesto zaväzujúceho aj prenášajúceho členského štátu.

3. Po predložení formálneho návrhu príslušnému legislatívnemu orgánu príslušný zaväzujúci orgán poskytne písomne iniciátorovi, ako aj príslušnému cezhraničnému koordinačnému miestu zaväzujúceho aj prenášajúceho členského štátu aktuálne informácie o monitorovaní v príslušnom legislatívnom orgáne, a to každých šesť mesiacov od dátumu formálneho predloženia.
4. Po nadobudnutí účinnosti pozmeňujúceho legislatívneho aktu alebo jeho uverejnení v úradnom vestníku, alebo po nadobudnutí jeho účinnosti aj po jeho uverejnení v úradnom vestníku každý príslušný zaväzujúci orgán zmení všetky administratívne akty prijaté podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov vzhľadom na spoločný projekt a prijme všetky administratívne akty potrebné na uplatňovanie zmenených právnych ustanovení na spoločný projekt.
5. Každý administratívny akt uvedený v odseku 4 sa prijme a oznámi iniciátorovi, najmä ak je tento iniciátor verejný alebo súkromný subjekt, ktorý je zodpovedný za iniciovanie spoločného projektu alebo za jeho iniciovanie aj realizáciu, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na takéto administratívne akty.
6. Po prijatí všetkých administratívnych aktov v súvislosti s daným spoločným projektom o tom cezhraničné koordinačné miesto zaväzujúceho členského štátu informuje cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu a koordinačné miesto na úrovni Únie.
7. Cezhraničné koordinačné miesto prenášajúceho členského štátu v prípade potreby informuje aj príslušné prenášajúce orgány.

Článok 20

Monitorovanie záväzkov a vyhlásení

1. Na základe administratívnych aktov uvedených v článku 18 ods. 1 a článku 19 ods. 4 sa zaväzujúci a prenášajúci členský štát rozhodnú, či sa má monitorovanie uplatňovania záväzku alebo zmenených vnútroštátnych právnych predpisov podľa vyhlásenia zveriť orgánom prenášajúceho členského štátu, najmä z dôvodu ich odborných znalostí v súvislosti s prenesenými právnymi ustanoveniami, alebo orgánom zaväzujúceho členského štátu.
2. Ak sa monitorovanie uplatňovania prenesených právnych ustanovení zverí orgánom prenášajúceho členského štátu, zaväzujúci členský štát po dohode s prenášajúcimi členskými štátmi rozhodne, či majú orgány prenášajúceho členského štátu konať v súvislosti s adresátmi úloh monitorovania v zastúpení a v mene orgánov zaväzujúceho členského štátu, alebo v ich zastúpení, ale vo svojom vlastnom mene.

KAPITOLA IV

Právna ochrana proti uplatňovaniu a monitorovaniu záväzkov alebo vyhlásení

Článok 21

Právna ochrana proti uplatňovaniu záväzku alebo vyhlásenia

1. Každá osoba s pobytom na území, na ktoré sa vzťahuje záväzok alebo vyhlásenie, alebo je používateľom služby všeobecného hospodárskeho záujmu poskytovanej na uvedenom území, hoci na ňom nemá pobyt, (ďalej len „osoba s pobytom v cezhraničnom regióne“), a ktorá sa podľa záväzku alebo vyhlásenia považuje za poškodenú konaním alebo opomenutím v dôsledku uplatňovania právneho ustanovenia prenášajúceho členského štátu, má právo domáhať sa právneho prostriedku nápravy pred súdmi zaväzujúceho členského štátu.
2. Príslušnými súdmi pre právny prostriedok nápravy proti akýmkoľvek administratívnym aktom prijatým podľa článku 18 ods. 3 a článku 19 ods. 5 sú však výlučne súdy členského štátu, ktorého orgány vydali administratívny akt.
3. Žiadnym ustanovením v tomto nariadení sa neupiera osobám možnosť vykonávať svoje vnútroštátne ústavné práva na odvolanie voči orgánom, ktoré sú stranami záväzku, v súvislosti s:
 - a) administratívnymi rozhodnutiami týkajúcimi sa činností, ktoré sa vykonávajú podľa záväzku;
 - b) prístupom k službám v ich vlastnom jazyku a
 - c) prístupom k informáciám.

V týchto prípadoch sú príslušnými súdmi súdy členského štátu, z ktorého ústavy vyplývajú práva na odvolanie.

Článok 22

Právna ochrana proti monitorovaniu záväzkov alebo vyhlásení

1. Ak príslušný prenášajúci orgán akceptoval monitorovanie uplatňovania právnych ustanovení prenášajúceho členského štátu v príslušnej oblasti a môže konať vo vlastnom mene voči osobám s pobytom v cezhraničnom regióne zaväzujúceho členského štátu, príslušnými súdmi pre právny prostriedok nápravy proti akémukoľvek konaniu alebo opomenutiu zo strany uvedeného orgánu sú súdy členského štátu, v ktorom majú uvedené osoby oprávnený pobyt.
2. Ak príslušný prenášajúci orgán akceptoval monitorovanie uplatňovania právnych ustanovení zaväzujúceho členského štátu na území zaväzujúceho členského štátu, avšak nemôže konať vo vlastnom mene voči osobám s pobytom v cezhraničnom regióne, príslušnými súdmi pre právny prostriedok nápravy proti akémukoľvek konaniu alebo opomenutiu zo strany uvedeného orgánu sú výlučne súdy zaväzujúceho členského štátu, a to aj pre osoby, ktoré majú svoj oprávnený pobyt v prenášajúcom členskom štáte.

KAPITOLA V

Záverečné ustanovenia

Článok 23

Postup výboru

1. Komisii pomáha Koordinačný výbor pre európske štrukturálne a investičné fondy zriadený podľa článku 108 ods. 1 nariadenia (EÚ) [nové NSU]. Uvedený výbor sa považuje za výbor v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Keď sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 24

Vykonávacie ustanovenia v členských štátoch

1. Členské štáty prijímú vhodné ustanovenia na zabezpečenie účinného uplatňovania tohto nariadenia.
2. Členské štáty budú do dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia Komisiu zodpovedajúcim spôsobom informovať o všetkých ustanoveniach prijatých podľa odseku 1.
3. Komisia zverejní informácie prijaté od členských štátov.

Článok 25

Predkladanie správ

Komisia do dd mm rrrr [t. j. 1. deň mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia + päť rokov; vyplní Úrad pre publikácie] predloží Európskemu parlamentu, Rade a Výboru regiónov správu, v ktorej sa posúdi uplatňovanie tohto nariadenia na základe ukazovateľov týkajúcich sa jeho účinnosti, efektívnosti, relevantnosti, európskej pridanej hodnoty a priestoru na zjednodušenie.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od [1. deň mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia + jeden rok; vyplní Úrad pre publikácie].

Článok 24 sa však uplatňuje od [1. deň mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia; vyplní Úrad pre publikácie].

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu

za Európsky parlament
predseda

za Radu
predseda